

prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Basarabeasca – V. Carapirea
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat– Șt. Starciuc, M. Galupa, L. Caraianu

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea, Maria Ghervas
Ion Druță și Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Cojoc Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojoc Gheorghe,
prin intermediul avocatului Stănescu Valeriu împotriva Guvernului Republicii
Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului
material, moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Cojoc Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Cimișlia sediul Basarabeasca din 06 martie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a ț ă:

La 08 august 2016 avocatul Stănescu Valeriu, împuternicit prin mandatul din
29 iulie 2016 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a semna
și depune cerere (f.d. 13), a înaintat acțiune în interesele lui Cojoc Gheorghe
împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea
în funcție, încasarea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Stănescu Valeriu a indicat
că prin ordinul Secretarului general al Guvernului nr. 144-p din 25 septembrie 2013,
Cojoc Gheorghe a fost numit în funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al
Cancelariei de Stat.

Deși pe tot parcursul activității a dat dovadă de profesionalism și niciodată nu a
fost sancționat disciplinar, prin Hotărârea Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016
Cojoc Gheorghe a fost eliberat începând cu 13 aprilie 2016 din funcția de șef adjunct
al Oficiului Teritorial Hîncești al Cămarilor de Stat.

Drept temei de eliberare din funcție a reclamantului s-a invocat prevederile art.
22 alin. (3) Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică nr.
199 din 16 iulie 2010, potrivit căruia, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de
termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a
demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

Cancelaria de Stat eronat a interpretat prevederile art. 22 alin. (3) Legea cu
privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie

2010, fără a ține cont de ansamblul de legi care reglementează speța în litigiu și anume: art. 6 alin. (4) Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, potrivit căruia pentru ocuparea unor funcții de demnitate publică prin numire se organizează concurs în condițiile legii; anexa nr. 1 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, potrivit căreia Cancelaria de Stat cade sub incidența acestei legi și pct. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, care prevede că persoanele angajate în oficiu au statut de funcționar public, cu excepția șefului Oficiului și personalului tehnic.

A mai indicat că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 22 iulie 2016 s-a declarat neconstituțional pct. 15 din anexa Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, astfel încât adjunctul șefului oficiului teritorial al Cancelariei de Stat este subiect de drept de adresare în instanța de contencios administrativ, în ceea ce privește eliberarea din funcție.

Hotărârea Guvernului nr.441 din 13 aprilie 2016 este ilegală și neîntemeiată, deoarece nu conține niciunul din temeiurile prevăzute exhaustiv la art. 63 Legea nr. 158 din 04 iulie 2008.

Potrivit art. 22 alin. (3) și (4) Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție. Dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

Consideră că prevederile art. 22 Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010 nu se aplică la eliberarea din funcție a șefului adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat, deoarece procedura de eliberare este reglementată prin legea specială - Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, care prevede procedura de încetare a mandatului înainte de termen prin eliberare.

A mai precizat că prin abuzurile comise de Guvernul Republicii Moldova, i-au fost cauzat un prejudiciu moral, caracterizat prin suferințe psihice și retrairi sufletești legate de atitudinea ignorantă și lipsa de respect din partea autorității publice, asta după ce o perioadă bună de timp și-a dedicat viața în serviciul statului, ca în final să fie eliberat fără nici un temei legal.

Consideră că suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral ar reprezenta o compensație echitabilă suferințelor pricinuite.

Avocatul Stănescu Valeriu cere (1) anularea hotărârii Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016, prin care s-a dispus eliberarea lui Cojoc Gheorghe din funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat; (2) restabilirea lui Cojoc Gheorghe în funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat din data eliberării 13 aprilie 2016, (3) repararea de către Guvernul Republicii Moldova a prejudiciului cauzat lui Cojoc Gheorghe compus din plata obligatorie a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu reieșind din calculul salariului mediu, potrivit art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii; (4) încasarea prejudiciului moral și (5) compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia, sediul Basarabeasca din 06 martie 2017 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cojoc Gheorghe (f.d. 72, 77-81).

La 10 martie 2017 Cojoc Gheorghe a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Cimișlia, sediul Basarabeasca din 06 martie 2017 (f.d. 75-76), iar la 29 martie 2017 prin trimitere poștală avocatul Stănescu Valeriu, împuternicit prin mandatul din 29 iulie 2016 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 13), a depus în interesele lui Cojoc Gheorghe apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 92-96).

Curtea de Apel Comrat prin decizia din 07 decembrie 2017 a respins apelul declarat de Cojoc Gheorghe și a menținut hotărârea Judecătorei Cimișlia sediul Basarabeasca din 06 martie 2017 (f.d. 142-150).

La 16 februarie 2018 prin intermediul factorului poștal Cojoc Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Cojoc Gheorghe a indicat că instanța de apel nu s-a expus în privința cererii de repunere în termen, considerent din care decizia emisă este neîntemeiată.

Cererea de repunere în termen a fost înaintată anume în vederea restabilirii termenului de contestare care s-a scurs de la emiterea Hotărârii Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016 și emiterea hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 22 iulie 2016, moment de la care adjunctul șefului oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a devenit subiect cu drept de adresare în instanța de contencios administrativ, în ceea ce privește inclusiv eliberarea din funcție.

A concretizat că a fost numit în funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat la 25 septembrie 2013 prin ordinul secretarului general al Guvernului nr. 144-p, însă a fost eliberat din funcția deținută prin Hotărârea Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016, respectiv de către o altă autoritate decât cea care l-a numit în funcție.

A mai precizat că funcția pe care o deținea era o funcție publică, care a devenit o funcție de demnitate publică prin modificările survenite în legislație.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 01 martie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective.

Prin referința depusă la 03 aprilie 2018 Guvernul Republicii Moldova a solicitat respingerea recursului invocând că cererea prealabilă din 01 august 2016 a fost depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege. A mai invocat că Curtea Supremă de Justiție în decizia nr. 3ra-897/18 din 30 august 2017 pe un litigiu similar a reținut că pentru funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat cadrul normativ nu stabilește criterii de numire și destituire, circumstanță derivată din caracterul de interes public deosebit al unei atare funcții de demnitate publică.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs

și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de Cojoc Gheorghe în limitele invocate pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Guvernul Republicii Moldova, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este depus în termen, însă neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele motive.

Cu referire la încadrarea lui Cojoc Gheorghe în termenul de declarare a recursului, Colegiul consideră necesar să releve următoarele.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 12 ianuarie 2018 Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa lui Cojoc Gheorghe copia deciziei din 07 decembrie 2017 (f.d. 151), care a fost recepționată de recurent la 16 ianuarie 2018, conform avizului de recepție anexat la materialele pricinii (f.d. 153), fapt ce denotă că recursul declarat la 16 februarie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele pricinii rezultă că prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 144-p din 25 septembrie 2013 s-a numit Cojoc Gheorghe în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat (f.d. 41).

Prin hotărârea Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016 s-a eliberat Cojoc Gheorghe din funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat, în temeiul art. 22 Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și punctul 15 Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 (f.d. 9).

La 01 aprilie 2016 Cojoc Gheorghe a adresat Guvernului Republicii Moldova cerere prealabilă prin care a solicitat (1) anularea hotărârii Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016, (2) restabilirea în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat și (3) repararea prejudiciului material sub forma salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și (4) prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei (f.d. 10).

În aceste circumstanțe avocatul Stănescu Valeriu la 08 august 2016 s-a adresat instanței de contencios administrativ cu cerere de (1) anulare a hotărârii Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016, prin care s-a dispus eliberarea lui Cojoc Gheorghe din funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat; (2) restabilirea reclamantului în funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat din data eliberării 13 aprilie 2016, (3) repararea de către Guvernul Republicii Moldova a prejudiciului compus din plata obligatorie a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu reieșind din calculul salariului mediu, potrivit art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii; (4) încasarea prejudiciului moral și (5) compensarea cheltuielilor de judecată.

Judecând pricina, prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Fiind investită cu judecarea pricinii în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au aplicat și interpretat corect prevederile legale și întemeiat au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Conform art. 1 alin. (2) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 20 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Hotărârea Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016, care este contestată de Cojoc Gheorghe, reprezintă un act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, iar conform art. 26 alin. (1) al Legii date, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Colegiul observă că raporturile de serviciu dintre autoritățile publice și funcționarii publici sunt reglementate de Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, iar art. 63 alin. (1) al Legii date prevede în mod expres și exhaustiv temeiurile de încetare a raportului de serviciu dintre autoritatea publică și funcționarul public prin eliberarea acestuia din funcția publică.

Art. 4 alin. (3) lit. a) Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public stipulează că prevederile prezentei Legi nu se aplică persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică, adică nu reglementează nici temeiurile de eliberare din funcția publică a acestei categorii de subiecți.

Conform art. 2 Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, funcțiile de demnitate publică se instituie în temeiul actelor emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern, în limitele competenței lor, stabilite de [Constituție](#) și de alte legi.

Funcția de demnitate publică este o funcție publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condițiile legii.

Demnitarii sunt persoane care exercită funcții de demnitate publică în temeiul [Constituției](#), al prezentei legi și al altor acte legislative.

Conform art. 6 alin. (1) și (3) din aceeași Lege, ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin alegeri sau prin numire, în condițiile legii. În cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire.

Potrivit art. 22 alin. (3) Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

În această conjunctură, Colegiul evidențiază că actul de eliberare din funcție a demnitarului numit se caracterizează prin lipsa unor criterii de destituire expres

prevăzute de lege, spre deosebire de actul de eliberare din funcție a funcționarului public.

Astfel, atât prima instanță, cât și cea de apel corect au reținut că în procesul de evaluare a legalității hotărârii Guvernului nr. 441 din 13 aprilie 2016, chestiunea primordială este de a determina dacă funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Hâncești al Cancelariei de Stat era de demnitate publică la data emiterii actului administrativ contestat și, respectiv, dacă actul de eliberare din funcție a lui Cojoc Gheorghe cade sub incidența Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public sau a Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică a intrat în vigoare la 05 octombrie 2010, iar potrivit Anexei la această Lege, care era în vigoare la data eliberării lui Cojoc Gheorghe, funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat se atribuie la funcțiile de demnitate publică.

Totodată, conform cu pct. 18 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, în redacția în vigoare la 13 aprilie 2016, persoanele angajate în oficiu au statut de funcționar public, cu excepția șefului Oficiului, șefului adjunct al Oficiului și personalului tehnic auxiliar.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, actul de eliberare a lui Cojoc Gheorghe cade sub incidența Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Nu este convingător argumentul adus de Cojoc Gheorghe în susținerea poziției precum că a fost numit în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Hâncești al Cancelariei de Stat fără concurs, ceea ce ar însemna că funcția respectivă nu era de demnitate publică, dat fiind art. 6 alin. (4) Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, conform căruia, pentru ocuparea unor funcții de demnitate publică prin numire se organizează concurs în condițiile legii.

Prevederea dată condiționează organizarea concursurilor pentru ocuparea doar anumitor funcții de demnitate publică în condițiile legii, iar Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, reprezintă actul normativ ce reglementează numirea în funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat. Potrivit pct. 15 din Regulamentul dat în redacția în vigoare la data angajării lui Cojoc Gheorghe, în activitatea sa șeful Oficiului este asistat de șefii adjuncți ai Oficiului, numiți în și eliberați din funcție de secretarul general al Guvernului.

Prin urmare, instanțele de judecată corect au judecat cauza prin prisma Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Colegiul menționează că Cojoc Gheorghe și-a întemeiat pretenția de anulare a actului administrativ vizat pe prevederile art. 26 alin. (1) Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, specificând că actul dat este: (1) ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, neconținând temeiurile de fapt și de drept ale eliberării sale din funcție; (2) ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, deoarece a fost semnat de o persoană neîmputernicită, și anume de secretarul general adjunct al Guvernului; și (3) ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite la

art. 63 alin. (1) Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Colegiul consideră necesar să reliefeze că temeiul de eliberare a lui Cojoc Gheorghe din funcție rezidă anume în actul său de numire, nefiind incidente temeiurile de eliberare din funcție enumerate la art. 63 alin. (1) Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Este cert că pentru funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat cadrul normativ nu stabilește criteriile de numire și destituire, circumstanță derivată din caracterul de interes public deosebit al unei atare funcții de demnitate publică.

În acest sens, instanța de apel corect a reținut că nu pot fi reținute argumentele apelantului precum că ilegalitatea ordinului este impusă de faptul că nu conține motivele de fapt.

Colegiul reține că prin Hotărârea Curții Constituționale din 22 iulie 2016, au fost expuse următoarele: Persoanele respective (n.n. șefii adjuncți ai oficiului teritorial al Cancelariei de Stat) sunt antrenate în raporturi speciale de muncă. Ca urmare, deși acestea sunt numite și revocate din funcție prin Hotărâre de Guvern în lipsa unor criterii strict determinate, ele beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative.

Colegiul explică că prin Hotărârea Curții Constituționale din 22 iulie 2016, a fost declarat neconstituțional pct. 15 din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, ceea ce a permis lui Cojoc Gheorghe să conteste în instanța de contencios administrativ actul de eliberare sa din funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Hîncești al Cancelariei de Stat. Deschiderea căilor de protecție a drepturilor speciale de muncă ale șefilor adjuncți ai oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat în calitatea acestora de subiecți exponenți ai unor interese publice deosebite nu echivalează, totuși, cu posibilitatea ignorării statutului de demnitar al persoanelor respective, care, în virtutea art. 22 alin. (3) Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, sunt eliberate din funcție în lipsa unor criterii de destituire.

În condițiile în care prin Hotărârea Curții Constituționale din 22 iulie 2016, a fost declarat neconstituțional pct. 15 din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, nu era necesară repunerea recurentului/reclamant în termenul de adresare în instanța de contencios administrativ, fapt ce denotă că argumentele invocate în acest sens în cererea de recurs sunt neîntemeiate.

Este relevantă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume hotărârea Pellegrin vs. Franța din 08 decembrie 1999, prin care s-a indicat că nu intră în domeniul de aplicabilitate al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului litigiile între stat și agenții săi, atunci când atribuțiile acestora din urmă sunt activități specifice de administrație publică, funcționarul acționând ca și deținător al puterii publice însărcinat cu salvagardarea intereselor generale ale statului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că decizia Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2017 și hotărârea Judecătorei Cimișlia sediul Basarabeasca din 06 martie 2017 sunt legale, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Cojoc Gheorghe.

Se menține decizia Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2017 și hotărârea Judecătorei Cimișlia, sediul Basarabeasca din 06 martie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojoc Gheorghe, prin intermediul avocatului Stănescu Valeriu împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Ion Druță

Luiza Gafton